

אפוסודיון שלישי: דיאלוג בין קריאון להיימון

היימון	קריאון
היימון מצהיר אמונים לאביו	קריאון מבקש את תמיכתו של בנו לגבי פעולותיו נגד אנטיגונה
היימון מציג את הצד השני: העם תומך באנטיגונה מזיר מפני ההיבריס: "הרק דעה אחת לך והיא תצדק?... חבכם ילמד חכמה מפי אחיו ולא יבוש, כי לא יקשה לבו לשוא" (54)	קריאון מטיף לבנו: ציות לאב חשוב יותר מאהבת אישה מסביר מדוע מנע את קבורת פוליניקס ודן את אנטיגונה למוות
היימון מערער על סמכות קריאון בגלל התנגדות העם	קריאון מתרגז, טוען שלא ילמד חכמה "מפי תינוק"
טוען כי הוא דואג לאביו	מאשים את היימון כי הוא נלחם בגלל אישה
מאיים: "אם היא תמות - יגווע אתה קרבן נוסף" (55) מחרף את אביו: "ראש אוויל, ועוד.	מחרף את בנו: "פרחח נואץ משפט"; "בזוי מוג לב" ועוד.
מודיע: "פני לא עוד תוסיף לראות לעד" (56) טוען כי אביו השתגע.	בכעסו מצווה להמית את אנטיגונה לעיני היימון
	ראש המקהלה מנסה להפיס את דעתו של קריאון, אך לשווא. קריאון גוזר על איסמנה גלות באי בודד.
<p>דיאלוג זה מהווה נקודת מפנה בעלילה, משום שלראשונה מתברר כי התמיכה באנטיגונה גדולה מן התמיכה בקריאון: העם מתנגד לו ואפילו בנו יוצא נגדו.</p> <p>הדיאלוג מדגיש שוב את ההיבריס של קריאון: עקשנותו, בטחונו העצמי המופרז וחוסר היכולת שלו לקבל דעות שונות משלו.</p> <p>בדיאלוג מביע היימון עמדה דמוקרטית ומבקש מקריאון להקשיב לקול העם. הוא גם רומז על כך שהוא עתיד להתאבד עם אנטיגונה, אך קריאון - "עיוור" ו"חירש" - איננו מקשיב לו.</p>	